

Til nr. 16.

I de senere år har der gentagne gange været rejst spørgsmål om ydelse af diæter til medlemmer af menighedsråd.

På et enkelt område er der allerede hjemmel til at yde menighedsrådsmedlemmer „diæter“, jfr. menighedsrådslovens § 13 „udgifter i anledning af valg til menighedsråd . . .“ sammenholdt med bekendtgørelse af 15. september 1969 om foretagelse, opgørelse m. v. af valg til menighedsråd, hvorefter der kan ydes medlemmer af rådene, der bistår valgbestyrelserne på valgdagen, f. eks. som tilsynsførende, et vederlag, svarende omtrentlig til det maksimale vederlag, der ydes ved kommunale valg.

I § 30 i lovebkendtgørelse nr. 320 af 26. juni 1970 om folkekirkens lønningsvæsen m. m., er der hjemmel til at yde diæter til de valgte medlemmer af provstiudvalgene. Det forekommer derfor rimeligt nu at tilvejebringe hjemmel for, at der i visse tilfælde kan ydes diæter til de læge medlemmer af menighedsrådene.

Til nr. 17 og 18.

De nugældende maksimumsbeløb er fastsat ved lov nr. 224 af 3. juni 1967 (Folketingstid. 1966-67: 1542, 2048, 3888, 3940; A. 1989; B. 1115; C. 601). Anvendelsesområdet for dette såkaldte rådighedsbeløb er senest udvidet ved den ved lov nr. 173 af 29. april 1970 (Folketingstid. 1969-70: 652, 1239, 5017, 5139; A. 853; C. 457) foretagne ændring af bestemmelsen.

Når maksimumsbeløbene søger forhøjet udover, hvad prisudviklingen i sig selv begrunder, skyldes det dels, at det mange steder — navnlig i by- og omegnssogne — i stigende grad har vist sig vanskeligt inden for de gældende beløbsrammer i rimeligt omfang at tilgodese de formål, hvortil rådighedsbeløbet er beregnet, dels at der ønskes åbnet adgang for menighedsrådene til foruden — som hidtil — at støtte de af sognets præst (præster) foreståede kirkelige aktiviteter med bidrag af rådighedsbeløbet også at kunne bidrage til dækning af udgifterne til kirkelige aktiviteter — f. eks. møder for unge og gamle o. lign. — der iværksættes af menighedsrådet.

Med slettelsen af det i bestemmelsen indeholdte påbud om, at det skal iagttages, at ansatte beløb står i passende forhold til den stedlige økonomi og betydningen af de formål, hvortil beløbet agtes anvendt, er det hensigten at understrege, at den budgetapproberende myndighed i højere grad skal have opmærksomheden henvendt på en så vidt mulig ligelig fastsættelse af rådighedsbeløbets størrelse for fællesligningsområdet sogne i forhold til disses folketal fremfor at udøve indseende med, hvorledes

beløbet på det enkelte budget inden for den givne beløbsramme fordeles blandt de formål, der efter de til enhver tid gældende regler kan tilgodeses af rådighedsbeløbet.

Til nr. 19.

For at sikre at de valgte menighedsrådsmedlemmer har den reelle afgørelse i de anliggender, der er henlagt under menighedsrådenes kompetence, er det fundet påkrævet ved en tilføjelse til § 15, stk. 2, at indføje en bestemmelse om, at kun de valgte medlemmer er stemmeberettigede. I medfør af bestemmelsen i § 2, stk. 1, bevarer præsterne deres medlemsskab af menighedsrådene og dermed ret og pligt til at deltage i rådets forhandlinger. Der sikres dermed de folkevalgte repræsentanter en sagkyndig bistand, der vil være af betydning ved løsningen af mange af de opgaver, der er henlagt til menighedsrådene. Omvendt vil præsterne gennem det fortsatte medlemsskab bevare indseendet med de sager, der behandles i menighedsrådet, og vil kunne give deres mening til kende, forinden en sag sættes under afstemning.

Til nr. 20.

På grundlag af de indhøstede erfaringer skønnes det hensigtsmæssigt, at det i loven fastsættes, at menighedsrådene skal have en forretningsorden. Forslaget svarer til bestemmelsen i § 2, stk. 3, i lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse og § 29, stk. 1, i lovebkendtgørelse nr. 320 af 26. juni 1970 om folkekirkens lønningsvæsen m. m. for så vidt angår provstiudvalg.

Til nr. 21.

Ved menighedsrådsloven af 30. juni 1922 bortfaldt fra første ledighed efter 1. juli 1922 den hidtidige forbindelse mellem lærerembederne og visse kirkebetjentstillinger, således at de sidstnævnte stillinger herefter kan besættes med andre end lærere, og lærere omvendt ikke har nogen forpligtelse til at overtage disse stillinger. § 20, stk. 2, har ikke længere nogen praktisk betydning og foreslås derfor ophævet.

Til nr. 22.

Da de i bestemmelsen omtalte faste ejendomme er en del af de såkaldte hjemmemidler, der bestyres af menighedsrådet, jfr. §§ 9 og 10 i lovebkendtgørelse nr. 320 af 26. juni 1970 af lov om folkekirkens lønningsvæsen m. m., er den foreslåede ændring alene en a'jourføring af bestemmelsen.

Til nr. 23, 24 og 25.

Når det i den nugældende § 24, stk. 2, er foreskrevet, at menighedsrådets samtykke udkræves til ændring i tiden for gudstjenesten — hvormed der